

Уместо речи уредника

СРБИЈО, МАЈКО

Србијо, мајко незалечених
вековних рана
опет те исто черече
туђини ђавољег соја
и твоја деца
с издајничких грана
највећи грешници прљаве образе
бришу од скута твоја
док људи без морала част ти газе
несрећна радости моја

Србијо, дојиљо свачије нејачи
покрадена историјо
с гробова младих мученика
и комаданих ти њива
храбрости
чак и кад те бију јачи
но, поред толико освајача и издајника
оних за које
и недужна си крива
родна грудно моја, још си жива

Србијо, зоро на западу
незашло сунце свих источних тама
ватро најхладнијих зима

не дај да ти убију последњу наду
чак и кад те сви напусте
кад останеш сама
испод свих кукоља жита има
за утрине ти пусте.

18. фебруар 2022.

*
**

Помислиш, то ноћ у једним очима
И сјај звезда на врху трепавица
Твоја су свитања у којима
Најлепше спаваш усред несанице
А оно прекор, празнина што те обузима

Помислиш, то Бог ти уздарје шаље
За све минуле патње, свако посртање
Пут ка светлости и још даље
Док душу не узме сасвим блажено стање
А оно немир, живот враћен у бивше траље.

17. јануар 2022.

Анђелко Заблаћански